Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas — Reglamentas (ES) Nr. 1308/2013 — 78 straipsnis ir VII priedo III dalis — Sprendimas 2010/791/ES — Apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai — „Pienas“ ir „pieno produktai“ — Pavadinimai, vartojami reklamuojant grynai augalinius produktus ir jais prekiaujant“

Byloje C-422/16

dėl *Landgericht Trier* (Tryro apygardos teismas, Vokietija) 2016 m. liepos 28 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2016 m. rugpjūčio 1 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

prieš

TofuTown.com GmbH

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė A. Prechal, teisėjai A. Rosas ir E. Jarašiūnas (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *TofuTown.com GmbH*, atstovaujamos advokato M. Beuger,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos K. Stranz ir T. Henze,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos G. Kanellopoulos ir O. Tsirkinidou,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Gentili,

— Europos Komisijos, atstovaujamos A. X. P. Lewis ir D. Triantafyllou,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013, p. 671), 78 straipsnio 2 dalies ir VII priedo III dalies 1 ir 2 punktų išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Verband Sozialer Wettbewerb eV* (toliau – VSW) ir *TofuTown.com GmbH* (toliau – *TofuTown*) ginčą dėl VSW pareikšto ieškinio nutraukti veiksmus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 1308/2013

3 Reglamento Nr. 1308/2013 64 ir 76 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(64) prekybos žemės ūkio produktais standartų taikymas gali padėti pagerinti tokių produktų gamybos ir pardavimo ekonomines sąlygas bei tų produktų kokybę. Todėl tokių standartų taikymas yra naudingas gamintojams, prekybininkams ir vartotojams;

<…>

(76) tam tikriems sektoriams ir produktams taikomos apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai yra svarbūs aspektai nustatant konkurencijos sąlygas. Todėl reikėtų nustatyti tiems sektoriams ir (arba) produktams taikomas apibrėžtis, nuorodas [pavadinimus] ir prekinius pavadinimus, kurie turėtų būti naudojami tik Sąjungoje prekiaujant susijusius reikalavimus atitinkančiais produktais.“

4 Šio reglamento II dalies, skirtos vidaus rinkai, II antraštinę dalį sudaro su prekyba ir gamintojų organizacijomis susijusios taisyklės. Šios antraštinės dalies I skyriaus 1 skirsnio 2 poskirsnį „Konkretiems sektoriams arba produktams skirti prekybos standartai“ sudaro šio reglamento 74–83 straipsniai.

5 Reglamento Nr. 1308/2013 78 straipsnyje „Tam tikriems sektoriams ir produktams taikomos apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai“ numatyta:

„1. Be to, kai tai svarbu taikytinų prekybos standartų požiūriu [greta prireikus taikytinų prekybos normų], [VII] priede pateiktos apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai taikomi šiems sektoriams arba produktams:

<…>

c) žmonėms vartoti skirtam pienui ir pieno produktams;

<…>

2. VII priede nurodytos apibrėžtys, pavadinimai arba prekiniai pavadinimai Sąjungoje gali būti naudojami tik prekiaujant produktais, kurie atitinka tame priede nustatytus atitinkamus reikalavimus.

3. Komisijai <…> suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais keičiamos VII priede pateiktos apibrėžtys ir prekiniai pavadinimai, leidžiama nuo jų nukrypti arba taikyti su jais susijusias išimtis. Priimant tuos deleguotuosius aktus turi būti remiamasi išimtinai tik įrodytais poreikiais, atsirandančiais dėl kintančių vartotojų poreikių, techninės pažangos ar poreikio diegti produkto inovacijas.

<…>

5. Siekiant atsižvelgti į vartotojų lūkesčius ir pieno produktų rinkos pokyčius, Komisijai <…> suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi pieno produktai, kurių atveju nurodoma gyvūno, iš kurio gaunamas pienas, rūšis, jei tai nėra galvijas, ir išdėstomos būtinos taisyklės.“

6 Reglamento Nr. 1308/2013 II dalies II antraštinės dalies I skyriaus 1 skirsnio 5 poskirsnis pavadintas „Bendrosios nuostatos“. Šio reglamento 91 straipsnyje, esančiame minėtame 5 poskirsnyje, nustatyta:

„Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytų:

a) VII priedo III dalies 5 punkto antroje pastraipoje nurodyto pieno ir pieno produktų <…> sąrašą, grindžiamą orientaciniais produktų sąrašais, kuriuos valstybės narės laiko savo teritorijose atitinkančiais tas nuostatas [šią nuostatą] ir kuriuos jos siunčia Komisijai;

<…>“

7 Šio reglamento VII priedas pavadintas „78 straipsnyje nurodytų produktų apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai“. Šio priedo įžanginėje pastraipoje nurodyta, kad šiame priede „prekinis pavadinimas“ – tai, be kita ko, „maisto produkto pavadinimas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 [(2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinami Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011, p. 18))] 17 straipsnyje“.

8 Šio VII priedo III dalis pavadinta „Pienas ir pieno produktai“. Joje nustatyta:

„1. „Pienas“ reiškia tik per vieną ar kelis melžimus išskirtą normalų pieno liaukų sekretą, į kurį nieko nepridėta ar iš kurio nieko nepašalinta.

Tačiau terminą „pienas“ galima vartoti:
a) apibūdinant pieną, kuris buvo apdorotas nekeičiant jo sudėties, ar pieną, kurio riebumas standartizuotas <…>;
b) kartu su vienu ar keliais žodžiais, apibūdinant pieno tipą, rūšį, kilmę ir (arba) numatomą tokio pieno paskirtį arba aprašant taikytą fizinio pieno apdorojimo būdą ar pieno sudėties pokyčius, atsiradusius tik dėl pieno papildymo natūralios kilmės pieno sudėtinėmis dalimis ir (arba) dėl jų pašalinimo.

2. Šioje dalyje [šiame priede] „pieno produktai“ – tik iš pieno pagaminti produktai, kuriuos gaminant gali būti pridedama papildomų, jų gamybai būtinų medžiagų, jei šios medžiagos nenaudojamos visoms pieno sudedamosioms dalims ar jų daliai pakeisti.

Išimtinė toliau nurodytų pavadinimų vartojimo teisė suteikiama tik pieno produktams pavadinti:

a) šie pavadinimai vartojami visais prekybos etapais:
   i) išrūgos,
   ii) grietinėlė,
   iii) sviestas,
   iv) pasukos,

<…>
   viii) sūris,
   ix) jogurtas,

<…>

b) <…> [Reglamento (ES) Nr. 1169/2011] 17 straipsnyje apibrėžti pavadinimai, šiuo metu [faktiškai] naudojami pieno produktams apibūdinti.

3. Terminas „pienas“ ir pieno produktams apibūdinti skirti pavadinimai gali būti vartojami kartu su vienu ar keliais žodžiais, kuriais vadinami sudėtiniai produktai, kurių nė viena sudedamoji dalis nėra ir negali būti pieno sudedamųjų dalių pakaitalas ir kuriuose pienas arba pieno produktas kiekybės arba produktui būdingų savybių požiūriu sudaro pagrindinę dalį.

4. Pieno atveju nurodoma gyvūno, iš kurio gaunamas pienas, rūšis, jei tai nėra galvijas.

5. 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti pavadinimai gali būti vartojami tik tuose punktuose nurodytiems produktams.

Tačiau ši nuostata netaikoma apibūdinant produktus, kurių tikslus pobūdis žinomas dėl jų tradicinio vartojimo[,] ir (arba) kai pavadinimais aiškiai apibūdinama būdinga produkto savybė.

6. Kitų nei šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose aprašytų produktų etiketėse, prekybos dokumentuose, reklaminėje medžiagoje arba bet kokio pobūdžio reklamoje <…> arba bet kokio pobūdžio pateikime negali būti tvirtinama, duodama suprasti arba užsimenama, kad produktas yra pieno produktas.

<…>“

9 Į Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies nuostatas perkeltos iš esmės nepakeistos nuostatos, kurios anksčiau buvo išdėstytos 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, 2007, p. 1), XII priede, į kurį buvo perkeltos iš esmės nepakeistos 1987 m. liepos 2 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1898/87 dėl pavadinimų, naudojamų prekiaujant pienu ir pieno produktais, apsaugos (OL L 182, 1987, p. 36; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 7 t., p. 247) nuostatos.

Sprendimas 2010/791/ES

10 Remiantis 2010 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimo 2010/791/ES, kuriame pateikiamas Tarybos reglamento Nr. 1234/2007 XII priedo III punkto 1 papunkčio antroje pastraipoje nurodytų produktų sąrašas (OL L 336, 2010, p. 55), 1 straipsniu, šio sprendimo I priede nurodomi produktai, Sąjungos teritorijoje atitinkantys šioje nuostatoje nurodytus produktus.

11 Šio sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Valstybės narės Komisijai turi perduoti orientacinius produktų, kurie, valstybių narių nuomone, jų teritorijose atitinka minėtos išimties taikymo kriterijus, sąrašus. <…> Atitinkamų produktų pavadinimai tame sąraše turėtų būti nurodomi atsižvelgiant į jų tradicinį vartojimą įvairiomis Sąjungos kalbomis, kad šie pavadinimai būtų vartojami visose valstybėse narėse <…>“

12 Reglamentas Nr. 1234/2007 buvo panaikintas Reglamentu Nr. 1308/2013 pagal jo 230 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą ir 2 dalį ir nuorodos į Reglamentą Nr. 1234/2007 laikomos nuorodomis į Reglamentą Nr. 1308/2013. Taigi dabar Sprendime 2010/791 pateikiamas pastarojo reglamento VII priedo III dalies 5 punkto antroje pastraipoje nurodytų produktų sąrašas.

Reglamentas Nr. 1169/2011

13 Reglamento Nr. 1169/2011 17 straipsnio „Maisto produkto pavadinimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Maisto produkto pavadinimas turi būti jo teisinis pavadinimas. Jei tokio pavadinimo nėra, nurodomas įprastinis maisto produkto pavadinimas arba, jei tokio pavadinimo nėra arba jis nevartojamas, – aprašomasis maisto produkto pavadinimas.“

Vokietijos teisė

14 Pagrindinei bylai taikomos redakcijos *Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (Kovos su nesąžininga konkurencija įstatymas) 3a straipsnyje nustatyta:

„Subjektas, pažeidžiantis teisės nuostatą, kuria, be kita ko, siekiama reguliuoti elgesį rinkoje rinkos dalyvių naudai, vykdo nesąžiningą veiklą, jei pažeidimas gali labai pakenkti vartotojų, kitų rinkos dalyvių arba konkurentų interesams.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15 VSW yra Vokietijos asociacija, kurios uždavinys yra, be kita ko, kovoti su nesąžininga konkurencija. *TofuTown* yra bendrovė, kuri gamina vegetariškus arba veganiškus produktus ir juos platina. Ji reklamuoja ir platina visų pirma grynai augalinius produktus pavadinimais „*Soyatoo* tofu sviestas“, „augalinis sūris“, „Veggie-Cheese“ (veganiškas sūris), „Cream“ (grietinėlė) ir kitais panašiais pavadinimais.

16 VSW, manydama, kad šių grynai augalinių produktų *TofuTown* reklama pažeidžia konkurencijos taisykles, pateikė ieškinį šiai bendrovei dėl veiksmų nutraukimo *Landgericht Trier* (Tryro apygardos teismas, Vokietija), kuriame rėmėsi Kovos su nesąžininga konkurencija įstatymo 3a straipsniu kartu su Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 1 ir 2 punktais ir 78 straipsniu.

17 Tačiau *TofuTown* teigia, kad jos augalinių produktų nagrinėjamais pavadinimais reklama nepažeidžia šių Sąjungos teisės nuostatų, nes, pirma, tai, kaip vartotojas supranta šiuos pavadinimus, labai pasikeitė pastaraisiais metais, ir, antra, tokius pavadinimus kaip „sviestas“ arba „cream“ ji vartoja ne atskirai, o visuomet su tokiais pavadinimais, nurodančiais nagrinėjamų produktų augalinę kilmę, kaip „tofu sviestas“ arba „rice spray cream“ (purškiamoji ryžių grietinėlė).

18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi 1999 m. gruodžio 16 d. Sprendimu *UDL* (C–101/98, EU:C:1999:615), kuriame Teisingumo Teismas iš esmės konstatavo, kad Reglamentu Nr. 1898/87 uždrausta vartoti pieno produkto, kuriame pieno riebalai pakeisti augalinės kilmės riebalais, pavadinimą „sūris“, net jeigu šis pavadinimas papildytas apibūdinamaisiais žodžiais. Vis dėlto

šiam nacionaliniam teismui dar kyla klausimas, kaip reikia aiškinti Reglamento Nr. 1308/2013 78 straipsnį, siejamą su šio reglamento VII priedo III dalies 1 ir 2 punktais, tam, kad galėtų priimti sprendimą savo nagrinėjamoje byloje.

19 Šiomis aplinkybėmis *Landgericht Trier* (Tryro apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento Nr. 1308/2013 78 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad apibrėžtys, pavadinimai ir prekiniai pavadinimai, numatyti VII priede, neturi tenkinti atitinkamų šio priedo reikalavimų, jei šios apibrėžtys, pavadinimai arba prekiniai pavadinimai papildomi aiškinamaisiais ar apibūdinamaisiais žodžiais (pavyzdžiui, „tofu sviestas“ grynai augaliniam produktui)?

2. Ar Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 1 punktą reikia suprasti taip, kad pavadinimas „pienas“ reiškia tik per vieną ar kelis melžimus išskirtą normalų pieno liaukų sekretą, į kurį nieko nepridėta ar iš kurio nieko nepašalinta, ar vis dėlto šis pavadinimas prireikus pridedant aiškinamuosius žodžius, pavyzdžiui, „sojų pienas“, gali būti vartojamas parduodant ir augalinius (veganiškus) produktus?

3. Ar Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo, susijusio su 78 straipsniui, III dalies 2 punktą reikia aiškinti taip, kad jo a papunktyje nurodyti atskiri pavadinimai, pavyzdžiui, „išrūgos“, „grietinėlė“ [(vokiškai „Rahm“)], „sviestas“, „pasukos“, „sūris“, „jogurtas“ arba „grietinė“ [(vokiškai „Sahne“)] ir kt., reiškia tik pieno produktus, ar vis dėlto grynai augaliniai arba veganiški produktai, pagaminti be (gyvūninio) pieno, gali taip pat patekti į Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 2 punkto taikymo sritį?“

Dėl prejudicinių klausimų

20 Trimis prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 1308/2013 78 straipsnio 2 dalis ir VII priedo III dalis turi būti aiškinamos kaip draudžiančios tai, kad pavadinimas „pienas“ ir pavadinimai, kurie pagal šį reglamentą skirti tik pieno produktams pavadinti, prekiaujant arba reklamuojant būtų vartojami grynai augaliniam produktui apibūdinti, net ir tuomet, kai šie pavadinimai papildomi aiškinamaisiais ir apibūdinamaisiais žodžiais, kurie nurodo nagrinėjamo produkto augalinę kilmę.

21 Pagal šio reglamento 78 straipsnio 2 dalį jo VII priede numatytos apibrėžtys, pavadinimai arba prekiniai pavadinimai Sąjungoje gali būti vartojami tik prekiaujant produktu, kuris atitinka tame priede nustatytus atitinkamus reikalavimus.

22 Šio VII priedo III dalis susijusi su pienu ir pieno produktais. Dėl pieno šios III dalies 1 punkto pirmoje pastraipoje numatyta, kad pavadinimas „pienas“ „reiškia tik per vieną ar kelis melžimus išskirtą normalų pieno liaukų sekretą, į kurį nieko nepridėta ar iš kurio nieko nepašalinta“. Tačiau šio punkto antros pastraipos a papunktyje nustatyta, kad pavadinimą „pienas“ galima vartoti „apibūdinant pieną, kuris buvo apdorotas nekeičiant jo sudėties, ar pieną, kurio riebumas [standartizuotas] <…>, o b papunktyje – kad šį pavadinimą galima vartoti „kartu su vienu ar keliais žodžiais, apibūdinant pieno tipą, rūšį, kilmę ir (arba) numatomą tokio pieno paskirtį arba aprašant taikytą fizinio pieno apdorojimo būdą ar pieno sudėties pokyčius, atsiradusius tik dėl pieno papildymo natūralios kilmės pieno sudėtinėmis dalimis ir (arba) dėl jų pašalinimo“.

23 Taigi iš šio 1 punkto formuluotės aiškiai matyti, kad pavadinimas „pienas“ iš principo negali būti teisėtai vartojamas apibūdinant grynai augalinį produktą, nes pienas, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, yra gyvūninės kilmės produktas remiantis Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 4 punktu, kuriame, kiek tai susiję su pienu, numatyta, kad nurodoma gyvūno, iš kurio gaunamas

pienas, rūšis, jei tai nėra galvijas, ir šio reglamento 78 straipsnio 5 dalimi, pagal kurią Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi pieno produktai, kurių atveju nurodoma gyvūno, iš kurio gaunamas pienas, rūšis, jei tai nėra galvijas.

24 Be to, iš šios formuluotės matyti, kad aiškinamieji arba apibūdinamieji žodžiai, kaip antai „sojų“ ar „tofu“ pagrindinėje byloje, nurodantys atitinkamo produkto augalinę kilmę, nėra žodžiai, kuriuos galima vartoti kartu su pavadinimu „pienas“ remiantis minėto 1 punkto antros pastraipos b papunkčiu, nes pieno sudėties pokyčiai, kuriuos gali apibūdinti papildomi žodžiai, pagal šią nuostatą yra tik papildymas natūralios kilmės pieno sudėtinėmis dalimis ir (arba) jų pašalinimas, o tai neapima visiško pieno pakeitimo grynai augaliniu produktu.

25 Dėl pieno produktų Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 2 punkto pirmoje pastraipoje nustatyta, kad „pieno produktai“ yra „tik iš pieno pagaminti produktai, kuriuos gaminant gali būti pridedama papildomų, jų gamybai būtinų medžiagų, jei šios medžiagos nenaudojamos visoms pieno sudedamosioms dalims ar jų daliai pakeisti“. Be to, šio punkto antroje pastraipoje nustatyta, kad „tik pieno produktams“ pavadinti vartojami, pirma, visais prekybos etapais vartojami pavadinimai, kurie išvardyti šios nuostatos a papunktyje, tarp kurių yra pavadinimai: „išrūgos“, „grietinėlė“, „sviestas“, „pasukos“, „sūris“ ir „jogurtas“, ir, antra, be kita ko, pavadinimai, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1169/2011 17 straipsnį, „šiuo metu [faktiškai] naudojami [vartojami] pieno produktams apibūdinti“.

26 Taigi iš šio 2 punkto formuluotės matyti, kad „pieno produktas“, pagamintas tik iš pieno, turi turėti pieno sudėtinių dalių. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau konstatavo, kad pieno produktas, kuriame kokia nors sudėtinė pieno dalis pakeista nors ir iš dalies, negali būti apibūdinamas vartojant Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 2 punkto antros pastraipos a papunktyje nurodytą pavadinimą (šiuo klausimu žr. 1999 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UDL*, C–101/98, EU:C:1999:615, 20–22 punktus). Tas pats *a fortiori* iš principo taikoma grynai augaliniam produktui, nes tokiame produkte natūraliai nėra jokios sudėtinės pieno dalies.

27 Todėl pavadinimai, išvardyti šio reglamento VII priedo III dalies 2 punkto antros pastraipos a papunktyje, kaip antai „išrūgos“, „grietinėlė“, „sviestas“, „sūris“ ir „jogurtas“, nurodyti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, iš principo taip pat negali būti vartojami apibūdinant grynai augalinį produktą.

28 Identiškas draudimas, remiantis to paties reglamento VII priedo III dalies 2 punkto antros pastraipos b papunkčiu, nustatytas pavadinimams, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1169/2011 17 straipsnį, faktiškai vartojamiems pieno produktams apibūdinti. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal šio 17 straipsnio 1 dalį maisto produkto pavadinimas yra jo teisinis pavadinimas arba, jei tokio pavadinimo nėra, įprastinis maisto produkto pavadinimas, arba, jei tokio pavadinimo nėra arba jis nevartojamas, – aprašomasis pavadinimas.

29 Nors žodžio „Sahne“ vokiečių kalba, kurį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą atskiria nuo žodžio „Rahm“, nurodyto Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 2 punkto antros pastraipos a papunkčio ii dalyje, taip pat kaip prancūziško žodžio „chantilly“ nėra tarp Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 2 punkto antros pastraipos a papunktyje išvardytų pieno produktų pavadinimų, šis žodis vis tiek apibūdina grietinėlę, kuri gali būti plakama.

30 Taigi tai yra pavadinimas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1169/2011 17 straipsnį, faktiškai vartojamas pieno produktui apibūdinti. Todėl šis žodis paprastai negali būti taip pat teisėtai vartojamas apibūdinant grynai augalinį produktą.

31 Dėl galimos aiškinamųjų arba apibūdinamųjų žodžių, nurodančių nagrinėjamo produkto augalinę kilmę, pavyzdžiui, „sojų“ arba „tofu“, pridėjimo svarbos vertinant pavadinimo „pienas“ arba pavadinimų, kurie reiškia tik pieno produktus pagal Reglamentą Nr. 1308/2013, vartojimo apibūdinant

grynai augalinį produktą teisėtumą, reikia nurodyti, kad šio reglamento VII priedo III dalies 3 punkte numatyta, kad „[t]erminas „pienas“ ir pieno produktams apibūdinti skirti pavadinimai gali būti vartojami kartu su vienu ar keliais žodžiais, kuriais vadinami sudėtiniai produktai, kurių nė viena sudedamoji dalis nėra ir negali būti pieno sudedamųjų dalių pakaitalas ir kuriuose pienas arba pieno produktas kiekybės arba gaminiui būdingų savybių požiūriu sudaro pagrindinę dalį“.

32 Grynai augaliniai produktai neatitinka šių reikalavimų, nes tokiuose produktuose nėra nei pieno, nei pieno produktų. Taigi minėtas 3 punktas negali būti pavadinimo „pienas“ arba pieno produktams apibrėžti skirtų pavadinimų teisėto vartojimo kartu su vienu ar keliais aiškinamaisiais arba apibūdinamaisiais žodžiais, nurodančiais nagrinėjamo produkto augalinę kilmę, pagrindas.

33 Be to, nors remiantis Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 5 punkto pirma pastraipa, šios III dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti pavadinimai gali būti vartojami tik tuose punktuose nurodytiems produktams, tačiau šio 5 punkto antroje pastraipoje numatyta, kad ši pirmoji pastraipa „netaikoma apibūdinant produktus, kurių tikslus pobūdis žinomas dėl jų tradicinio vartojimo[,] ir (arba) kai pavadinimais aiškiai apibūdinama būdinga produkto savybė“.

34 Šioje nuostatoje nurodytų produktų sąrašas remiantis Reglamento Nr. 1234/2007 121 straipsnio b punkto i papunkčiu, kuris iš esmės tapo Reglamento Nr. 1308/2013 91 straipsnio pirmos pastraipos a papunkčiu, pateiktas Sprendimo 2010/791 I priede. Todėl tik šiame priede išvardytiems produktams taikoma šioje antroje pastraipoje numatyta išimtis.

35 Nagrinėjamu atveju reikia nurodyti, kad šiame sąraše nenurodytos nei sojos, nei tofu.

36 Be to, nors minėtame sąraše nurodytas produktas prancūzų kalba „crème de riz“, jame anglų kalba nenurodytas nei produktas „rice spray cream“, kurį minėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kaip vieną iš pagrindinėje byloje nagrinėjamų produktų, nei produktas „rice cream“. Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad, kaip iš esmės matyti iš Sprendimo 2010/791 3 konstatuojamosios dalies, šiame sprendime pateikiamame sąraše nurodyti produktai, kurie, valstybių narių nuomone, jų teritorijose atitinka Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 5 punkto antroje pastraipoje numatytus kriterijus, ir kad nagrinėjamų produktų pavadinimai išvardyti atsižvelgiant į jų tradicinį vartojimą įvairiomis Sąjungos kalbomis. Todėl tai, kad pavadinimas „crème de riz“ prancūzų kalba pripažintas atitinkančiu šiuos kriterijus, nereiškia, kad juos taip pat atitinka pavadinimas „rice cream“.

37 Be to, reikia nurodyti, kad, nors iš minėto sąrašo matyti, kad žodžio „cream“ vartojimas produkto pavadinime su papildomu žodžiu leidžiamas tam tikromis sąlygomis, pavyzdžiui, apibūdinant spiritinius gėrimus arba sriubas, toks pavadinimas, kaip pagrindinėje byloje nagrinėjamas „rice spray cream“, neatitinka nė vienos iš tokių sąlygų. Be to, net jei ir žodį „creamed“ leidžiama vartoti su augalinio produkto pavadinimu, tai galima daryti tik tuomet, kai „sąvoka „creamed“ reiškia gaminiui būdingą tekstūrą“.

38 Kaip matyti, nė vieno iš produktų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytų kaip pavyzdžių, nėra minėtame sąraše ir todėl jokiam šio teismo nurodytam pavadinimui netaikoma Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalies 5 punkto antroje pastraipoje numatyta išimtis, tačiau jis vis dėlto turi tai patikrinti dėl kiekvieno pagrindinėje byloje nagrinėjamo produkto.

39 Be to, Reglamento Nr. 1308/2013 78 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad, siekiant patenkinti įrodytus poreikius, atsirandančius dėl kintančių vartotojų poreikių, techninės pažangos ir inovacijų poreikio, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais keičiamos šio reglamento VII priede pateiktos apibrėžtys ir prekiniai pavadinimai, leidžiama nuo jų nukrypti arba taikyti su jais susijusias išimtis. Tačiau Komisija iki šiol nepriėmė tokio akto dėl pieno ir pieno produkto apibrėžčių ir prekinių pavadinimų.

40 Remiantis visu tuo, kas išdėstyta, pavadinimas „pienas“ ir pavadinimai, kurie reiškia tik pieno produktus, gali būti teisėtai vartojami apibūdinant grynai augalinį produktą, tik jeigu šis produktas būtų nurodytas Sprendimo 2010/791 priede pateiktame sąraše, nes papildymas aiškinamaisiais arba apibūdinamaisiais žodžiais, nurodančiais nagrinėjamo produkto augalinę kilmę, kaip antai nagrinėjamais pagrindinėje byloje, neturi įtakos tokiam draudimui (šiuo klausimu žr. 1999 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UDL*, C–101/98, EU:C:1999:615, 25–28 punktus).

41 Be to, remiantis Reglamento Nr. 1308/2013 78 straipsnio 2 dalimi, siejama su VII priedo III dalies 6 punkto pirma pastraipa, šis draudimas taikomas ir prekybai, ir reklamai.

42 Priešingai, nei teigia *TofuTown*, šio sprendimo 40 ir 41 punktuose pateiktą išaiškinimą patvirtina minėto reglamento tikslai, ir jis nepažeidžia nei proporcingumo, nei vienodo vertinimo principų.

43 Kaip matyti iš šio reglamento 64 ir 76 konstatuojamųjų dalių, nagrinėjamomis nuostatomis siekiami tikslai visų pirma yra: pagerinti produktų gamybos ir pardavimo ekonomines sąlygas ir jų kokybę, kad tai būtų naudinga gamintojams, prekybininkams ir vartotojams, apsaugoti vartotojus ir laikytis konkurencijos sąlygų. Šiomis nuostatomis, kiek jose numatyta, kad tik jose nustatytus reikalavimus atitinkantys produktai gali būti apibūdinami vartojant pavadinimą „pienas“ ir pavadinimus, reiškiančiais tik pieno produktus, net jeigu šie pavadinimai papildyti aiškinamaisiais ir apibūdinamaisiais žodžiais, kaip antai nagrinėjamais pagrindinėje byloje, prisidedama prie šių tikslų pasiekimo.

44 Nesant tokio apribojimo, šie pavadinimai, be kita ko, neleistų patikimai nustatyti produktų, kurie turi natūraliai gyvūnų pieno sudėčiai būdingų savybių, ir tai prieštarautų vartotojų apsaugai, nes atsirastų suklaidinimo rizika. Tai taip pat prieštarautų tikslui pagerinti „pieno“ ir „pieno produktų“ gamybos ir prekybos ekonomines sąlygas ir kokybę.

45 Remiantis proporcingumo principu reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai būtų tinkami pasiekti nagrinėjamų teisės aktų teisėtus tikslus ir neviršytų to, kas tinkama ir būtina šiems tikslams pasiekti, todėl, esant galimybei rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai ribojančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi nurodytiems tikslams (šiuo klausimu žr. 1999 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UDL*, C–101/98, EU:C:1999:615, 30 punktą ir 2011 m. kovo 17 d. Sprendimo *AJD Tuna*, C–221/09, EU:C:2011:153, 79 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

46 Sąjungos teisės aktų leidėjas bendrosios žemės ūkio politikos srityje turi didelę diskreciją, kuri atitinka pagal SESV 40–43 straipsnius jam priskirtas politines funkcijas, todėl šioje srityje priimtos priemonės teisėtumą gali paveikti tik tai, jog ta priemonė, atsižvelgiant į tikslą, kurį kompetentinga institucija nori pasiekti, yra akivaizdžiai netinkama (šiuo klausimu žr. 1999 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UDL*, C–101/98, EU:C:1999:615, 31 punktą ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Schaible*, C–101/12, EU:C:2013:661, 48 punktą).

47 Nagrinėjamu atveju, kaip jau nurodyta šio sprendimo 43 punkte, nuostatomis, kurias išaiškinti prašo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, siekiama pagerinti nagrinėjamų produktų gamybos ir pardavimo ekonomines sąlygas ir jų kokybę, apsaugoti vartotojus ir laikytis konkurencijos sąlygų.

48 Tai, kad galimybė prekiaujant ir reklamuojant vartoti pavadinimą „pienas“ ir kitus pavadinimus, kurie reiškia tik pieno produktus, suteikiama tik produktams, kurie atitinka Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalyje nustatytus reikalavimus, užtikrina, be kita ko, šių produktų gamintojams neiškreiptas konkurencijos sąlygas, o jų vartotojams – kad visi šiais pavadinimais apibūdinti produktai atitinka tuos pačius kokybės standartus, ir visiškai juos apsaugo nuo bet kokio suklaidinimo dėl produktų, kuriuos jie ketina įsigyti, sudėties. Taigi nagrinėjamos nuostatos yra tinkamos tam, kad būtų pasiekti šie tikslai. Be to, jos neviršija to, kas būtina jiems pasiekti, nes šių pavadinimų papildymas aiškinamaisiais ir apibūdinamaisiais žodžiais apibūdinant produktus, kurie neatitinka minėtų

reikalavimų, kaip Teisingumo Teismas jau konstatavo, negali patikimai užkirsti kelio bet kokiai suklaidinimo rizikai vartotojo sąmonėje. Todėl nagrinėjamomis nuostatomis nepažeidžiamas proporcingumo principas (šiuo klausimu žr. 1999 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *UDL*, C–101/98, EU:C:1999:615, 32–34 punktus).

49 Pagal vienodo požiūrio principą reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų traktuojamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, išskyrus atvejus, kai tai objektyviai pateisinama (2005 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *ABNA ir kt.*, C–453/03, C–11/04, C–12/04 ir C–194/04, EU:C:2005:741, 63 punktą ir šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Lidl*, C–134/15, EU:C:2016:498, 46 punktą).

50 Nagrinėjamu atveju tai, kad vegetariškų arba veganiškų mėsos arba žuvies pakaitalų gamintojams, *TofuTown* nuomone, kiek tai susiję su prekinių pavadinimų vartojimu, netaikomi panašūs apribojimai kaip vegetariškų arba veganiškų pieno arba pieno produktų pakaitalų gamintojams pagal Reglamento Nr. 1308/2013 VII priedo III dalį, negali būti laikoma vienodo požiūrio principo pažeidimu.

51 Kiekvienas bendro žemės ūkio produktų rinkos organizavimo sektorius, nustatytas šiuo reglamentu, turi savo specifiką. Todėl techninių priemonių, naudojamų skirtingiems rinkos sektoriams reguliuoti, lyginimas negali būti tinkamas pagrindas kaltinti nepanašių produktų, kuriems taikomos skirtingos taisyklės, nevienodu vertinimu (šiuo klausimu žr. 1982 m. spalio 28 d. Sprendimo *Lion ir kt.*, 292/81 ir 293/81, EU:C:1982:375, 24 punktą ir 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Lidl*, C–134/15, EU:C:2016:498, 49 punktą). Pienas ir pieno produktai priskiriami kitam sektoriui nei įvairių rūšių mėsa ir žvejybos produktai, kuriems taikomas dar kitoks bendras rinkų organizavimas.

52 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 1308/2013 78 straipsnio 2 dalis ir VII priedo III dalis turi būti aiškinamos kaip draudžiančios tai, kad pavadinimas „pienas“ ir pavadinimai, kurie pagal šį reglamentą skirti tik pieno produktams, prekiaujant arba reklamuojant būtų vartojami grynai augaliniam produktui apibūdinti, net tuomet, kai šie pavadinimai papildomi aiškinamaisiais ir apibūdinamaisiais žodžiais, kurie nurodo nagrinėjamo produkto augalinę kilmę, nebent šis produktas nurodytas Sprendimo 2010/791 I priede.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007, 78 straipsnio 2 dalis ir VII priedo III dalis turi būti aiškinamos kaip draudžiančios tai, kad pavadinimas „pienas“ ir pavadinimai, kurie pagal šį reglamentą skirti tik pieno produktams, prekiaujant arba reklamuojant būtų vartojami grynai augaliniam produktui apibūdinti, net tuomet, kai šie pavadinimai papildomi aiškinamaisiais ir apibūdinamaisiais žodžiais, kurie nurodo nagrinėjamo produkto augalinę kilmę, nebent šis produktas nurodytas 2010 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimo 2010/791/ES, kuriame pateikiamas Tarybos reglamento Nr. 1234/2007 XII priedo III punkto 1 papunkčio antroje pastraipoje nurodytų produktų sąrašas, I priede.

Parašai.